

den over Balancen osv. ikke være synderlig stærk ude i den store Del af Befolkningen.

Det Forslag til Finanslov, vi have liggende for os, adskiller sig ikke i Principet fra sine Forgængere. Den hidtil gældende Klasseforskel er opretholdt paa Finanslovforslaget for i Aar, som den har været det i en lang Række af Aar. Man ser af Bevillingerne, at Underklassernes Indfyldelse endnu er ringe, at Underklassernes Krav til Staten ikke ere blevne hørte i den Grad, som man kunde ønske. Jeg skal dvæle ved nogle Forhold, som have Interesse for Vælgere i min Valgkreds saavel som for Vælgerne i en Række andre Landkredse.

Der findes paa § 18 i Finanslovforslaget en Række Bevillinger til Fremme af Landbrugets Interesser, og lad mig sige straks, at jeg anser det for at være ganske i sin Orden, at Staten yder klækkelige Bidrag til Landbrugets Fremme, og jeg anser det for at være ganske i sin Orden, at vi ere med til at støtte og ophjælpe dette for Landet yderst vigtige Erhverv. Jeg beder Dem derfor lægge Mærke til, at mine Udtalelser ikke skulle forstaaes som Ønsker om, at der ikke maa blive ydet saadan Hjælp, at Landboforeningerne og andre Landbrugsinstitutioner ikke skulle have de foreslaaede Penge. Jeg skal ikke paa det nuværende Tidspunkt komme ind paa disse Bevillingers Nødvendighed og Størrelse. Jeg er ikke gammel nok i det høje Ting til at have haft Lejlighed til at sætte mig saa grundigt ind i disse Sager, som jeg forhaabentlig ad Aare kommer til, saa foreløbig skal jeg lade disse Beløbs Størrelse og Berettigelse — udover hvad jeg har sagt — være uantastede. De Beløb, som jeg sigter til, ere jo ret betydelige. Det er Tilskud til Landboforeningerne, til Landhusholdningsselskabet, til Fremme af Mejerbruget, til Landbrugskonsulenter, til landøkonomiske Foredrag, til Frøavl, til Planteavl osv. Disse Ting omfatte en samlet Sum af omtrent 360,000 Kr. Desuden er der til Husdyravlens Fremme, til Dyrskuer, til Avlsforeninger osv. 958,000 Kr., til Bekæmpelse af Tuberkulosen hos Hornkvæget og Svinene 100,000 Kr., til Udgifter i Anledning af Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene 100,000 Kr. og endelig til Kontrol og Erstatning i Anledning af Tuberkulosens Bekæmpelse 70,000 Kr. Alt i alt ville disse Summer, jeg her har nævnt, andrage omtrent halvanden Million Kr.,

og desuden have vi paa Finanslovforslaget en Del Bevillinger til Veterinærvesenet, til landøkonomisk Laboratorium og andre Institutioner, der ogsaa høre med til denne Gruppe af Udgifter. Disse Udgifter ere efter de sagkyndiges Mening nødvendige, og jeg anser det, som sagt, for at være i sin Orden, at vi støtte Landbrugets Interesser i den størst mulige Udstrækning. Jeg vil altid være med til at fremme Bevillinger af lignende Art som dem, jeg her har nævnt, indenfor rimelige Grænser, og man vil ikke nogen Sinde finde enten mig eller mine Partifæller paa den Side, hvor man stemmer mod Fremme af Landbrugets Interesser.

En Del af de Udgifter, jeg her har nævnt, ere til Gavn for Landbruget i dets Helhed. Men det er dog saadan, at disse Penge fortrinsvis komme de besiddende Landbrugere til Gavn. Vel er der væsentlige Dele af de Penge, der gaa ind i Landboforeningerne o. s. v., som ogsaa komme Husmændene til gode, men, som sagt, den væsentligste Del maa nødvendigvis falde paa dem, der have den store Besiddelse, paa dem, der ere stærkest interesserede i Landbrugets Fremme og de Bevillinger, der ydes dertil. Søger man efter Bevillinger til de mindre bemidlede paa Landet, vise disse sig at være forholdsvis smaa. Der er af Bevillinger direkte til Husmændene: Tilskud til jydsk Husmandsforening, til Landbrugskursus, til Husmandsrejser og Præmiering af Huslodder, i alt 175,000 Kr. Det er et forholdsvis ringe Beløb i Forhold til den halvanden Million, jeg nævnedes før, og i Forhold til den Talrighed, Husmændene have. Men der er endelig en tredie Gruppe, der virker i Landbruget, som slet ikke eller saa godt som ikke findes paa Finansloven, og det er Landarbejderne. For dem er Forholdet endnu værre. Husmændene findes dog paa Loven med nogle Bevillinger, men Landarbejderne findes ikke, i hvert Fald ikke udover, at vi have en Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder, og at der i Anledning af denne Lov er visse Udgifter for Statskassen, som andrage 30,000 Kr., og at Staten i øvrigt yder nogle Laan til disse Jordlodder, men ikke direkte Tilskud. Dette Misforhold har jeg ønsket at anføre her, hvor saa mange Lovord have lydt over Finanslovforslaget, og hvor man fra flere Sider har ment, at der kun var Grund til idel Glæde over, at vi stode saa godt i det, og at naar vi havde ofret de Millioner her og de Millioner der, kunde vi sige, at vi havde gjort